Pandemic Contagion and the historic Rabbinic Literature

Emerging Diseases

Contagious vs virulence

Aids - 780,000 Cholera - since 19th century - Tens of millions Mosquito - Over 1 million deaths a year Smallpox 300,000,000 in 20th century

Public Health in the Vilna Ghetto as a Form of Jewish Resistance

Mckenna Longacre,[™] Solon Beinfeld, PhD, Sabine Hildebrandt, MD, Leonard Glantz, JD, and Michael A. Grodin, MD

Author information
Article notes
Copyright and License information <u>Disclaimer</u>

Abstract

Go to: ⊙

We describe the system of public health that evolved in the Vilna Ghetto as an

Miasma theory of disease

ושם יתרפאי וכזמן שהיה הרופא הולך לכקר החולים היה לוקח נידיו כר גדול של ופת דלוקה בין ביום כין בלילה לרפואת האויר שלא יווק הרופא בהככסו תוך הבית של חולה מאויר הבית וגם בתוך פיו טריאקה

If the Rambam Were Alive Today:

My duties to the Sultan are very heavy. I am obliged to visit him every day, early in the morning, and when he or any of his children or concubines are indisposed, I cannot leave Cairo but must stay during most of the day in the palace. It also frequently happens that one or two of the officers fall sick and I must attend to their healing. Hence, as a rule, every day, early in the morning, I go to Cairo and, even if nothing unusual happens there, I do not return to Fostat until the afternoon. Then I am famished but I find the antechambers filled with people, both Jews and Gentiles, nobles and common people, judges and policemen, friends and enemies – a mixed multitude who await the time of my return. I dismount from my animal, wash my hands, go forth to my patients, and entreat them to bear with me while I partake of some light refreshment, the only meal I eat in twenty-four hours. Then I go to attend to my patients and write prescriptions and directions for their ailments. Patients go in and out until nightfall, and sometimes, even as the Torah is my faith, until two hours and more into the night. I converse with them and prescribe for them even while lying down from sheer fatigue. When night falls, I am so exhausted that I can hardly speak

" A plague of cholera broke out in Teveriya in 1913, may it be rebuilt...and many inhabitants fled from the city to the villiages around...and with G-ds compassion I did not want to leave, rather I fulfilled the words of Chazal "if there is a plague in the city then draw in your legs" and I established in my house and courtyard "daled amot of of halacha

Rav Yaakov Vaknin

Halakhic Issues To Flee or Not Flee

Responsa of the Maharil (14th-15th century) It is not appropriate to stand in one place and is better to flee. I have seen many great sages who have fled to another place.

Shulchan Arukh (16th century) YD 116:5 Rama: One should flee the city in time of plague. It is prohibited to rely on a miracle or to endanger yourself.

הקדוש רבי שמעון בן יוחאי. ואני משה בן כבוד אבא מרי הפרנס והמנהיג ישראל שלי״ט הנקרא משה איסרליש מקראקא הייתי בתוך הגולה אשר בתגלינו מעירינו בשנת שי״ו לפ״ק מחמת עפוש האויר לע׳ והיינו גרים בארץ לא לנו בעיר שידלוב מקום אשר אין תאנה וגפן. וכמעט מים אין לשתות כי אם בתחבולה עיר אשר במסכנות תאכל בה לחם. ועץ אין בה להסכן בו. ולא יכלנו לקיים ימי הפורים במשתה ושמחה. להסיר יגון ואנחה אמרתי אקומה ואשמה במפעלי. אף הכמתי עמדה לי. כי פקודי י״י ישרים משמחי לב. ולקחתי תחת לשוני דבש וחלב ונתתי לבי לתור ולדרוש כוונת המגילה.

Smallpox

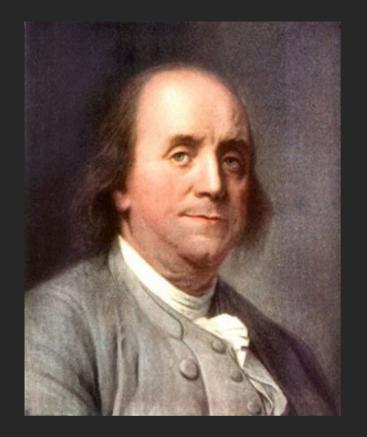
Ramses V c.1000 bce. Spots on mummified remains of face believed to be smallpox.

The Treatment-Inoculation

Constant Desbordes c. 1820

Louis-Léopold Boilly- 1807

Reporting on 72 Bostonians inoculated in March 1730, Benjamin Frankin noted that only two died while "the rest have recovered perfect health.

"Of those who had it in the common way," he continued, " 'tis computed that one in four died."

"In 1736 I lost one of my sons, a fine boy of four years old, by the small-pox, taken in the common way," he wrote. "I long regretted bitterly, and still regret that I had not given it to him by inoculation.

"This I mention for the sake of parents who omit that operation, on the supposition that they should never forgive themselves if a child died under it, my example showing that the regret may be the same either way and that, therefore, the safer should be chosen."

From the REMEMERANCER, May 14. 1748. culars ? They refer us to the famous apology ; tell us the all futurity; that either they had rafhly undertaken what Go not forth bafily to Briwr, left they know not what to terms accepted are, in fubiliance, the famo with the prothey were unable to accomplish, or that their own mifdo in the end thereof, when thy neighbour bath put they pofals there foreified, and give not the le fl function to c nould and mifunderillancing had defeated their own put-

עולה בכף איש עני בדעת תורה ורעת נומהי על תרופת - תעלה נקראת (אינאקאלאציאהן) י ובלשון אישכנז (אין ענטין או איין זעצין) יאשר יכינו ואשר יביאו אומר כן החדש החכמים הרופאים רופאי זמנינו י לצרעת ממארת נושנת בעור בשר האדםי והיא כמצודה פרוסה על כל חי מדברי תמשוך כל אדם בחבהי לא תשא פנים לזקן י ולנער לא תחוןי חיא תולי אבעבועות ו נקראת בלשון אשכנז (פאקין או ראבלים) בלשון ענגלישי (סמאהל פאקס) בלשון צרפת (פעטיט וועראל) נבלשון איטאליאני (מורבילי) ורבים הללים הפילה י ועצומים הרוניה י ואם הם ממינים הגרועים האי אזו אף אם תשלחנו חפשי מעמה ז זהיתה לו נפשו לשלל י עווי ושאירו אחריהםי השומים כרים זרים : נצרבו כל פנים קבצו פארורי כן משחת מאיש מראהוי ותוארו מבמי אדם יולפעטים גם אורפניו יפילון י בעורת או תבלול

הא למה זה רומה להקות הדםי או לקיחת כוס המשלשל י למי שיש לו מיחוש מעט י או לבריא המשתמש בוי בזמן האביב או בקיץ ובחורף להתמרת בריאותו י וראינו שמה מאנשים י שיקרה להם העלוף בשעת הקזה י ונם נשמע על צד הזרות מאודי שאחד מת בהקות הויםי מה שהשם ישמרנו כזה נם על ידי כום הפשלשל שלא שמר עצמו מו האויה חקרי או הרוח שנשב באותו יום ותופסו חולי (הקוליקא)ומת בו רחמנא לצלו ולכיי האם בשביל זה נחרל להקיז דם או ליקח לום המשלשל י בשביל

Israel_Lipschitz.

"And from this, it seems to me that it is permissible to perform a smallpox inoculation, even though one out of a thousand dies as a result of the inoculation. Despite that, if the (small]pox) enters his body naturally, the danger is greater, and therefore he is permitted to place himself in a situation of a small chance of danger in order to save himself from a more likely danger. " The hebrew expresses it elegantly לכן רשאי להכניס את עצמו לסכנה" <u>רחוקה כדי להציל את עצמו מסכנה</u> קרובה״

Tiferet Yisrael

Rambam

The physician should make every effort that all the sick, and all the healthy, should be most cheerful of soul at all times, and that they should be relieved of the passions of the psyche that cause anxiety.

> Moses Maimonides (1135-1204) The Regimen of Health

"It is known . . . that passions of the psyche produce changes in the body that are great, evident and manifest to all. On this account . . . the movements of the psyche . . . should be kept in balance . . . and no other regimen should be given precedence."<u>8</u>

Mourning

its way] to the cemetery. Some say that during the time a plague [rages] one does not observe mourning rites out of fear, $\frac{70}{2}$ and I have heard that some have adopted this practice.

ושמעתי קצת נהגו כן. עד כאן לשונו. ובודאי אם יש חשש פחד בזה הוי כפיקוח נפש. וכן נראה לי דכל חולה אף שאין בו סכנה, אם האבלות יגרום תוספת חולי – אין לו להתאבל. ערוך השולחן יו״ד שע״ד

Bikur Cholim and Social Distancing

"הסכמה מהחברה קדושה של 'ביקור חולים' יכב"ץ ואלהים יכוננה עד עולם סלה, דבזמן דבר בעיר פמורים מלילך לביקור חולים. הנה זה דעושה ליבו כלב אריה ומקיים אשרי משכיל אל ד'ל ב'יום ר'עה, ראשי תיבות דבר, ימלמהו ה', שלא ידבק בידך מאומה ויהיה ניצול שלא יפגע בחולי רע או במגיפה וכיוצא". (רבי אברהם פאלג'י ז"ל,

אשה שנשאת (או נתארסה) (מ"מ פכ"א ונ"י פ' הבא על יבמתו) לשני אנשים ומתו לא תנשא לשלישי שכבר הוחזקה להיות אנשיה מתים

אבן העזר ט:א

שאלת ממני אודיעך דעתי באשה שמתו שני בעליה ממגפה או אחד מהם אם היא קטלנית או לא

ולפיכך יש לנו להקל בדבר ומטעם זה נעשו בה מעשים הרבה ולא מיחו בידם חכמי הדורות ואפילו בקטלנית גופה נהגו בה התר ואין מי שימחה בידם

שו״ת הרדב״ז תרפ״ב

Fear of Contagion from the Physician

"והרופאים אשר בקריתנו ובפרם רופאי ישראל וכל משמשי החולים שהיו ממונים על זה בזמן המגיפה, כולם זריזים יומם ולילה לא ישבותו, לא שקמו ולא נחו בין לעשירים בין לעניים, באפם דמים ובלי בצע כסף, האם לא נודה ונמלא פה תהלות לאלהי ישראל אשר סבבוני באנשי חסד ורחמים כאלה".

```
(רבי משה מופר ז"ל,
דרשות חתם מופר דף מב)
```

הצריכות וחלקו כל הגיטן ליז חלקים ועל כל חלק מינו יהודי א׳ לתור ולמפק מזינות לדדים בחלקו והיו הקהל נותנים לעניים ולנדיכים שהיו שני אלפים ושט מאות וכד מי שהיה בן יח שנה ולמעלה היו נותנים ז' ביוקי וחני בכל יום ולכטים ולקטנים חמשה ביוקי בכל יום ובכל שבוע ושבוע היו צריכים אלף ולו פקודי וע׳ יוליאי וע׳ ביוקי ולכן אותם שהיו עומדים בחוץ קונים לחם יין ושמן ופירות ומכניסים בשער הגיטו והיו שם זן ממונים על יז חלקי הגיטו לוקחים המזונות בשיעיר הראוי לחלקן והם היו מחלקים לעומדים בחלקם וגבולם והעשירים קונים מהם בממונם בשעה קבועה ביום כמושנות ההגמון הכל וכאשר ינא סימן אי מיד כלם הולכים. לבתיהם:

ובפני שלא היו יכולים העם לילך לבית הכנסת לכן בשבת פ׳ תולדות ינקני אות יום כ׳ לחדש כסליו הת׳יז ליבירה אכי יעקב נהלון דרשתי

דרוש א׳ ברחוב קאטאלכי יצו בקרן הרחוב בבית פאר דוד גאטיכיי יצו . בחלון ביתו והקהל יצו היו עומדים ברחוב לשמוע הדרש יופעם אחרת דרשתי ברחוב טוסקאכי יצו ועמדתי לדרוש בחלון בית כמר יהודה גאטיכיאי זל והעם עומדים למטה בדרך לשמוע הדרוש יכן בדרכים אחרים החכמים היו דורשים דברי תורה בחלון ביתם ולא הותר לילך כל היום בדרך כא לרופאים אבל בשעה קבועה הותרו כלם לעשות גרכיהם היום בדרך כלי להיה שום אדם יוצא מביתו והיו בכי חנרים למזוכם אך בלילה לא היה שום אדם יוצא מביתו והיו בכי חנר הניטוים סביב לעיר אם מובאים א׳ היו כותכים אותו במאסר קבוע בתוך הגיטוי

ואחר ט׳ חדשים זכר הקדוש ברוך הוא את עמו בזכות אבותיהם וכלה הדבר וחיו וכפתחו השערים ויוזרו ישראל לבתי ככסיית להתפלל כיחי קדם ולתת שבח והודאה לאל עליון שחשרי ה׳ כי לא תמכו כי לא כלו רחמיו: ולסימן טוב לישראל כככסה בראזארישוי אשה הרה שמת נויאה ממורכיו זל אשת כמר ינחק מוכדולפו לוי זל שהיתה חולה בחול, הדבר ושם ילדה בן זכר חי והיתה לו גם כן מכיקת עם החולי ה׳כל והולר היכר ושם ילדה בן זכר חי והיתה לו גם כן מכיקת עם החולי ה׳כל והולר

כשלם ספר שני תהלות לאלי